

LES MUNDANES

Xavier Agulló

El boig "flash-back" d'Eina al Palau Robert

ALBERT FONT

Supercollage de Ràfols Casamada a l'exposició d'Eina

M' encanten les pre-festes, els febrils preparatius amb els convidats fent cua a la porta, el terrible i precipitat *backstage* entre elegàncies no mostrades i granotes professionals, els seriosos rictus de nerviosisme que es canviaran en esplèndids somriures en el moment d'obrir les portes. Tot un plaer de *voyeur* en la inauguració de l'exposició *Eina*, vint anys d'avantguarda, al Palau Robert.

Abans de les càmeres, els canapès, les copes i les felicitacions, abans d'obrir, l'esperit creador i de treball que ha guiat els vint anys de l'escola *Eina* es va mostrar amb tot el seu esplendor.

La part més lúdica de l'esdeveniment s'havia situat al bell mig del salvatge jardí que refresca el Palau Robert. Allí, entre cotxes i camions mal aparcats, es van començar a muntar les barres de l'Universal i l'Otto Zutz que més tard apaivagarien calors multitudinàries.

Les impossibles col-labora-

cions entre els dos locals es van fer realitat amb les primeres copes, el whisky de l'Otto amb el gel de l'Universal barrejats en la copa viatgera d'Arturo Duque, l'home que ha fet el vídeo presentació de l'exposició.

Agustí Fernandez esperava, amb el còctel *Eina* servit a l'interior del Palau per Boadas, un piano que mai va arribar, mentre la impassibilitat activa de Xavier Olivé coordinava fusters, electricistes i col·laboradors.

La implacable elegància de Núria Garcés atenia els primers periodistes entre les inacabades instal·lacions de fusta que mostren la cronologia d'Eina.

La sirena que posa vida al

espai dedicat a la Festa Marina aguantava amb pacient filosofia coles, maquillatges i plàstics manipulats per Susana G. Korver i Joan Alonso; el nu definitiu de Ramon, que dona la benvinguda estàtica a l'exposició, patia la punxada impúdica dels pinzells amb estoïcisme només temperat per les copes que discretament li portaven de l'Universal, i Josep Aragall acabava d'enllestir els aparadors dedicats al disseny industrial.

Mentrestant, els nombrosos convidats esperaven a la porta. Quan va ser l'hora, un imparable riu humà es va trobar amb una perfecció impen-sable cinc minuts abans.

Xavier Olivé atenent a l'entrada, els espais de l'expo-

sició nets i suggerents, Artigau fent la primera classe, la sirena fantàstica i brillant, les barres servint frescors etlíiques i Escrivà regalant filigranes en nata.

La inauguració va ser sonada. Enric Sió i Romà Gubern van admirar el còmic en viu que va començar Montesol. La viuda de Cirici Pellicer, un dels impulsors d'Eina, no podia ocultar la seva emoció. El conseller Ferrer no es va perdre res, *fashions* com Ramon Ramis o Jesús Gallardo posaven color a la celebració.

Claret Serrahima, Francesca Llopis o Vicenç Altaïó posaven, des de un racó de la barra, contrapunt teòric a l'esbojarrament de l'exposició i la gran família creada al llarg de vint anys per *Eina* es va trobar tota entre felicitacions i canapès arreplegats al vol.

Passejar-se pel Palau Robert és viure una interessant experiència de *flash back* que ningú no es pot perdre. Fins al trenta d'octubre.